

Și prorocii cei mincinoși au trecut în patria
ungară, dacă prorocesc ungurește!

Berzeviczy.

ANUNȚ.

Sub titlul

„Tertia, trăsături critice de pe viața Românilor transilvăneni“

— și drept completare a scrierilor mele „Reunirea“ și „Almanachul S. Nicolae“ —

va apărea la începutul lunii Octombrie a. c. un nou studiu de aceeași estensiune, circa 200 pag. 8° mare.

După esperințele făcute cu aceste cărți, cari s'au desfăcut, dar prețul lor a rămas prin busunarele unor conștientioși (?) librari, prietini și colegi; — noaua scriere se va tipări **numai într'un tiragiu restrins** și se va trimite **numai abonenților**. În chipul acesta însă mi se face cu puțință, ca se trimit această carte **francată** numai pe prețul jumătate, adică cu 2 coroane de esemplar, dând colectanților și dela 5 esemplare unul rabat.

Rog deci On. Public român, se aboneze la aceasta scriere prin asignarea prețului la adresa mea de mai jos.

Totodată — în urma unor svonuri împrăsciate cu rea credință — aflu de lipsă a constată, că cărțile mele nu sunt nici **oprite**, nici **total epuizate**, mai am din fie-care câte 150 es. și astfel ori-cine le poate comanda direct la mină cu prețul scăzut la 2 cor.

Și fiindcă în anumite cercuri se manifestă și **oare-care timiditate** la procurarea acestor cărți, observ că ele se pot comanda ușor pe o adresă fictivă **post-restante**.

Sibiiu, 15 Maiu 1904.

Prot. N. Manegățiu.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fil. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Politica privită în oglinda schimbării de față.

Dacă, făcând politică, vrei se treci de om înțelept nu te teme de rușine!

În cas de grele fortuni grijește să ai totdeauna o manta la dispoziție, pe care s'o poți întoarce în partea, din care vântul bate!

Cel mai miserabil mișel trage din politică foloase particulare!

Scuipă pe contrarul teu politic ajuns la decădiță în obraz, ear dacă din nou se ridică s'erută-i mâna, și-ți linge scuipatul!

Ca om politic e neaperat de lipsă să ai un ziar la dispoziție, ca în ori-cine să poți arunca gunoiu, ear pe cel-ce'ți plătește să-l poți lauda!

În oglinda principiilor tale politice grijește să vezi totdeauna un cameleon, care, după cum interesul dictează, îți arată coloarea, în care să te prezentezi!

În politică adevăratul caracter e lipsa de ori-ce caracter!

Teologul și clericul.

Mi s'a dat se âmbļu-n lume	Zisumia cu glas mereu
Cum pe ape âmbălă spume	Un modest „Alá szolgája“
Și umblând multe se ved	Eu i-am respuns tot așa,
Până-n urmă se mē-ncred	Crezind că abună seama
C'aici nu-i nici iad nici raiu	Este ungur după mamă
Ci o luptă pentru traiu;	Precum e și după tată
Cât timp trăim noi aici,	Batăl norocul se-l bată.
Cei mari mâncăm pe cei	Dar grozav m'am înșelat
[mici	Căci de loc un alt băiat
Căci scris e la Polileu:	Aci-n cupeu a întrat
„Mergi tu de aici se șed eu!“	Și din ușă ni-a strigat
Odată mi s'a-ntēplat	Cu un ton detunător:
De în cupeu m'am aflat	Salutare domnilor!
Cu un tinēr nalt subțire	Eu zic bună dimineața
Ce venia din mânăstire	Teologul dă bineața
Unde — precum în spunea	Ear de nou Că ajunsul tinēr
Spre popiă se gătia.	Cu un Staub-Mantel pe umēr
Pre el purta un vestmēt	Cu un cofer greu a mână,
Negru — lung până-n pāmēt	C'un parapleu de a-ndemână
Pe picior ghete de lac	Se pune și-și caută loc
Și un clac-cilinder pe cap	Ca și ori ce dobitoc
Ear la grumazi un colar	Ce vrea să se odihnească
Cu mărgele de coral	Când n'are ce se mai pască.
La mâni era mânușat	Eu steteam singur în unghiu
C'un parisol înzăstrat,	Că me conturba un junghiu
Era frumușel băiat,	Și n'aveam gust de vorbit,
Păn' la piele ras și tuns	Stam deci singur ghemuit;
C'o șugară cât un fus.	Ear tinerii mei cei doi
Din vĕzut	Prind a vorbi amēndoi
L'am cunoscut	După ce s'au întreat
Că-i teolog catolic	Și-ntre ei s'au recomandat:
Și poate fi popă voinic.	Eu <i>sum</i> Sever-Piv-Dērlog —
Când s'uitusa-n cupeu	Precum vedeți — teolog

De legea cea catolică
 Carea din Roma antică
 Cu strămoși glorioși
 Venit'a în Dacia
 Când ei o colonisa!
 — Eu *sunt* Nicefor Petric
 Bine credincios cleric
 Și pedagog tot odată,
 Acum mergem la olaltă
 Și îm pare foarte bine
 C'oi avea cu oarecine
 A vorbi aci-n cupeu
 Că zău timpu-mi trece greu
 Când singurel sunt silit
 Se fiu în călătorit.
 D-ta ești absolut?
 — Nu, sunt numai la-nceput,
 Num'un an am terminat
 Mai am trei păn' la gătat.
 — Da, așa-i că catolicii
 Patru ani își țin clericii
 Și precum am auzit
 Când școala o-au isprăvit
 De sunt gata de popit
 Unii nu știu nici tipicul
 De mai bine-l ști diacul . . .
 — Tipicul nu-i de preoți,
 Ala-l știu cantorii toți . . .
 — Atunci voi ce învățați
 În seminar pe cât stați?
 — Of! Înzădar ți-aș și spune
 Că așa mare minune
 N'oi pricepe până-i cuc.
 — Doar prorocul Habacuc

Il tălmăciți din grecește?
 — Noi învățăm letinește
 Ba încă și jidovește.
 — Cred, ba adevăr se-ți spun
 Voi aveți obicei bun
 Că după ce v'ați popit
 Ve-nțelegeți negreșit
 Bine cu papistașii
 Chiar așa cu jidovii.
 — Și de ce nu? aș vrea se
 [știu?
 Ori voi colo la Sibiu
 Nu-nvățați jidovasca?
 — Ba-nvățăm româneasca
 Și tipicul și ritul
 Și cântatul sëracul
 Că noi preoți vrem se fim
 Și cu aceste ne mândrim,
 Vom mai ști ceva ori ba,
 Dar se știm baremi cânta!
 — Noi ca oameni cu cultură
 Nu scoatem cântări din gură
 Ci glasul ni-l *conservăm*
 Bine se *conționăm*
 Și lumea s'o câștigăm
 Pentru sancta unire
 Și-a bisericei mărire.
 — Frate nici n'am întrebat,
 Ești la Blaj la învățat?
 — Nu, eu învăț la Gherla
 — Unde-o fost Sandor Ruja?
 — Te rog, nu mă vătăma
 Eu sunt în teologie
 Mă gătesc de preoție.

— Noa ba ştiu că-i fi preot
 Şi-i lumina pe norod
 Cu *conştiinţi* despre unire
 Mai bine fie-ţi în ştire
 Hai se te învêţ irmosul
 Că cu ala umpli coşul
 Şi se te învêţ condacul
 Că cu acela umpli sacul
 Dar cu *conştiinţile*
 Ți-or corăi mâțele!
 — Noi cu *conştiinţile*
 Convertim naţiunile
 — Convertiţi un drac bălţat!
 Arătaţi, aţi botezat
 Vre un jidan bună oară
 Ori baremi un puiu decioară?
 — Noi convertim și jidani
 Și pui negri de țigani
 Că asta ni-i datoria
 Se sporim catolicia.
 — Dacă-i treaba pân' aci,
 Cum vine de jidovii
 Printre voi prind rădăcini
 Și nu-i mai faceți creștini?
 Ba doi-trei ce-ați botezat,
 Și-aceia v'au înșelat
 Căci năravul n'au lăsat
 Numai cât s'au botezat
 Ca mai ușor să vă mulgă
 Și mai ușor se vă tundă.
 — Mulgă-ne și tundă-ne,
 Chiar la dracul ducă-ne,
 Bine că i-am convertit
 Și ni-i-am catolicit.

— Spune-mi: i-ați și creștinit?
 — Vezi bine, ori tu ce crezi?
 — Eu, fârtate, dubitez
 Se faci din căne slănină
 Chiar de l'ai ținea la stână
 Șapte veri și-o primăveară.
 — Tu-i dubita bună oară
 Și că legea catolică
 Mântuitoare-i unică?
 — Ba nu *dubitez*, ci *știu*,
 Că ori ce om până-i viu
 De-a ucide și fura
 Și cu minciuni va umbla,
 Pe altul a înșela,
 Știu, că unul ca ăla,
 De-ar fi el cât de unit
 Ori grozav de neunit,
 E un hoț și un mișel
 Cât se fugi, frate, de el;
 Și mai știu, frate, mai știu,
 Că ori ce om până-i viu
 De a trăi cu dreptate,
 De păcat de a sta departe,
 Chiar pieptul de nu și-ar bate
 Că-i unit ori neunit,
 E creștin bun negreșit,
 Asta știu, asta vestesc
 La tot neamul românesc.
 — Prost și cel ce te-a-
 [nvêțat
 — Ba mai prost cini te-a-
 [ncălțat
 Pe tine azi dimineată
 Și cin' te-a ras la musteață! "

Atunci trenul fluera
 Clericul complimenta
 Geamantanul și-l lua
 Treptele le coboria.
 Teologul frumușel
 Privia galeș după el,
 Din cap mereu clătina,
 Din gură borborosea:
 Ce drag de fecior voinic,
 Daună că nu-i catolic!

Clericul mi-l auzia
 Și cu glas tare striga:
 — Confrate, crede-mi tu mie
 Sătul de catolicie
 O se te ved și pe tine,
 Ține numai minte bine;
 Cum te duci în parochie
 Sătul de catolicie
 Până-ntr'atâta vei fi
 De ți-or sterpezi dinții!

Dr. Zeno.

Doi flăcăi pe stradă.

— Te salut frate Ioane!

— Eu te resalut frate Nicolae!

— Mă, eu azi a doaua oară am văzut pe coconița
 Enganfan trecând prelângă tine cu obrazul întors în
 parte opusă!

— Semn de bună creștere!

— Cum așa?

— De, ea știe, că eu în obrazuri împertinente nu
 mă pot uita!

— Ha! ha! ha! . . . servus!

— Servus!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule, Mărcuțule,
Sai în sus puiuțule,
Sai în sus și vină-n jos
Și zi c'ai jucat frumos!

Nu fi Mărcuț supărat,
Mergi și joacă prin Bănat
Că frumos dacă-i juca
Bun colac vei căpăta!

Și — apoi în Bănat of-of
Joacă anume-n Jertof
Cu domnul Savu Bertogna
Om fain, de pănura ta.

El a fost notar la sat
Dar acu-i pensionat
Că-n Moldova o tot *scriat*
Până l'or pensionat.

Cu  st domn prea  nv tat
  i notar pensionat
 Joacă m ndru  i-ndesat
 Să-se ducă vestea-n sat.

Hop,  i juc nd ii desc nt :
 Tu Savule fără sm nt 
 De te-ai pus tu la pensie
 Din biata not r  ie
 Pu-ne-te tot în pensie
  i de celi ce poartă fie!

Stai tu la c su a ta
 Lasă pe d sc li a
 Se- i urmeze căile
 Se- i umble cărările,
 Stai tu ca un veteran
 Că de nu  i dau c tran
 Mestecat cu Wagenschmir
  i te duc la igziti r
 C t  i dracul r de-va
 De tine cum vei juca.

Hop! Că omu-n b tr ne e
 De umblă după corobe e
  -i sterpezesc din ii-n gură
 Ba cade  i-n călcătură.

Tu Savule voinicos
 De vrei a fi sănătos
 Las' tinerii se iubiasc 
  i tu stai o gură cască
 Că cazi în boală c neasc !

Apoi scumpule M rcu 
 Du-te tu p n' la Vr nu 

C'acolo sac  vaea
 Ba sac   i cri mu a
 De când prea sfin cia sa
 Mereu o blagoslove te,
 Mergi M rcu   i-i glăsuește:
 Părinte popă Georgie
 Las cri mele în pustie
 Vezi de f  slujbă de ploaie
 C mpurile să se moaie
 Cre tinii se prindă minte
 Se- i aducă  lt părinte
 Mai pu in s teos ca tine
 Că de ei va fi mai bine.

Apoi dute M rcu  tare,
 Du-te la  omeuta mare
 Unde fosta adunare
 Spre a na ii-naintare.

Hop c'acolo nyemny  ii
 Nu s'au arătat p'aci
 S'au temut că cultura
  i de ei s'a ac  a.

Dar nu aibă nici o teamă,
 Cultura nu-i buruiană
 Care cre te-n tot locul
  i o pa te tot boul.

Nu, cultura-i buruiană
 Care cre te-n o poiană
 Unde de c nd lumea-i lume
 Vite nu merg la păşune,
 Nici nyemnyîși ca la minune.

Altcum de când lumea-i lume
Nyemnyişii tot de minune
Au fost, sunt, și vor mai fi
Până s'or des-nyemnyîși.

Ce crezi: ei cu al lor creer
Mărunțel ca și de greer
N'au știut că negreșit
Numai cătră răsărit
E de postat altarul,
Bateiar părdalnicul.
Nici nu întră-n a lor minte
Că icoanele cioplite
Din bisericile-unite
Și din cele neunite
Sunt de canoane oprite.

Nici nu întră-n a lor creri
Că tinda-i pentru mueri
Și că fisharmonicul
În biserici n'are locul.

Nu, ei știu numai ca ei:
În dreapta pun pe femei
Ear în stânga pe barbați
Toți bumbiți și lăibărați.

Dacă n'ar fi supărare
Aș face o întrebare
La nyemnyişii ocoși tare:
Din mintea ceanyemnyîșască
Țineți lege românească
Cu datini catolicești
Cu cântări pistășești?

Dacă din a voastră glavă
A eșit aceea pleavă,
Bravo vouă Șomcutani
Să trăiți întru mulți ani!

Dacă însă v'a-nvêțat
Vre un doctor luminat
Tuns la cap și ras la barbă
Atunci avem altă treabă:

Atunci ve-ntreb: sunteți
[smintiți
De credeți la iesuiți
De vă corciți și legea
Și hîzîți biserica?

Mă, devreți s'ajungeți bine
Ascultați-mă pe mine:
Popi de cei cu barba rasă
Nu prea suferiți p'acasă
Apoi, iubiții mei frați,
Voi ca nyemnyîși luminați
Un cor vă înciripați,
Cor de glasuri românești
Nu fisharmonii turcești.

Și când doar s'a întempla
Se abată cultura
Pe la voi, n'o ocoliți
Mergeți și vă pocăiți
Ascultați o vorbă bună
Că aia nu-i mătrăgună
Poate-o gusta și poporul,
Din ea nu-i vine omorul.

Nu vor durea dinții-n gură
 De-ți gusta literatură,
 De spate nu veți speti
 De ve-ți sta și-ți auzi
 Cât de fain vorbesc domnii
 De trebile nații!

Domnii, ce poartă cultura
 Și lătesc literatura,
 Nu merg se vă jupuiască,
 Ci merg se vă cumițăscă,
 Se știți bine și de rost
 Ce-ați ajuns din ce ați fost
 Și ce puteți eară fi
 Dacă vi-ți mai cumiți.
 Astea-n minte vă băgați
 Și curind vă luminați
 Căci cultura-i o lumină
 Ca raza de lună plină.

Apoi Mărcuț zi zi
 Și mi-ți bate piteni
 În Cehul Silvanii
 Unde-n ziua de Sân Petru
 Aflat'au lucru cu modru
 Mulți preoți blagosloviți
 A'si eși o leacă din minți
 Și-a mânca cușer mâncări
 Și a cânta cușer cântări
 Și a ținea cușer vorbiri
 Patriotici glăsuirii
 A contul sfintei uniri
 Jidoveștii înfrățiri:
 Pop János dela Uileac

Bătea ca un liliac
 Din aripi și cuvânta
 Cât Arpad se ridica
 Din sălaș și nu credea
 Că un popă românesc
 Are ăst accent turcesc;
Maior Gyuri din Nadiș
 A eșit din luminiș
 Din frunziș din aluniș
 S'a pitulat pe furiș
 Colo la measa domnească
 Ca păhară se ciocnească
 Cu Nemény Ambruș
 [Neumann
 Care-i viță de tîrtan.
 Ear din Silimeghiu *Pasca*
 Cucernic se presenta
 Ca un duh, ca o stafie
 Spre bogata-mpărăție
 Ear popa din Corni — *Trifu*
 Închina cu păharu
 Pentru toți și pentru toate
 Jidano-maghiare gloate
 Cari aci sunt adunate
 Din oraș și de pe sate;
 Cel din Bicz — *Bruchenthal*
 Gândiai că-i un Ducipal
 Atâta mi se-nfoia
 La Ambruș Măria sa;
 Ear *Lobonț* din Benfalău,
 Ela gâfăia mereu
 Și ca tiner neespert
 Tot tușea din sfert în sfert
 Dar *Bran Lörincz* din Sēplac

Striga: Eu nu o să tac
 Chiar tatarii de-ar veni
 La Cehul Silvanii.
 P'acești șapte popi cinstiți
 Popi românești și uniți,
 Popi ești din a lor minți
 Baga-mi-i Mărcuț sub ciur
 Și mi-i joacă împregiur
 Și zi: la Somcuta mare
 Nu v'ați dus la arătare
 Ci ați venit între păhare
 Bată vă Ambruș cel mare!
 Dacă voi de aceia sunteți,
 Tot cu Ambruș rămâneți,
 Nu mai intrați unde or fi
 Popi cu scaunul minții
 La ședințele Astrii,
 Ci mergeți cu Jidovii
 Băgați *mătes* nu prescură
 În pângărita-ve gură.

Apoi Mărcuț supărat
 Joacă lin în Arghihat
 Unde mi s'au adunat
 Teologi de au croit
 Csardaș ne mai pomenit;
 Unde doamne, domnișoare,
 Ciotricau să se omoare
 În limba lui Tuhutum
 De pe nas le eșia fum.
 Acolo joacă tu lin
 Și descântă chitilin:
 Domnilor și doamnelor
 Și voi domnișoarelor!

Dați-mi voiă se închin
 Un mic păhărel de vin
 Pentru voi și se vă zic:
 Fiți mai cu minte un pic;
 Nu zdruhăiți csardașul
 Că v'a lovi suspinul
 Și din boala de suspin
 Doamne multe rele vin!
 Vine coleră și ciumă
 Vine lungoare nebună,
 Vin friguri cu gălbinare
 Călcături cu superare
 Care din fecior voinic
 Te face un nimurig
 Și din fată ca o zină
 Mi te face o mărtină
 Și-apoi leară domnilor
 Domnilor și doamnelor
 Și voi domnișoarelor:
 Nu vorbiți limbă-ncălită
 Barbară și zdruhăită
 Că dinții toți vor cădea
 Și voi știrbi veți rămânea
 Pe limbă-ți face puștea
 Și-ntr'atâta s'a umfla
 Cât în gură n'a-ncăpea;
 Vorbiți voi în limba voastră
 Ce o doinesc voinici pe
 [coastă
 Și fetele-n șezătoare
 C'atuncea-ți rămânea-n
 [floare
 Tot tineri și tot voinic,
 În veci nu-ți fi nimurici!

Urziță Scandalografescu.

„*Talpra Magyar Central Oláh veszedelem! Magyar és szász szövetség!*“ strigă autorul unei brojuri de curând apărute, care poartă numele suspicios Moricz Pál, și sigur e un jidan tăiat la cap împrejur.

Pe motivul, că Românii se înmulțesc, fac averi, și progres în cultură, Moricz Pál provoacă pe Unguri și pe Sași se încheie o alianță dublă contra lor, fiind că-i amenință cu inghițire.

Abstragând dela aceea, că Românii sunt botezați pe patru posturi, apoi în dulce doauă zile-n septemână încă sunt avisați la post, și prin urmare consumă puțină carne, eu nu cunosc român, care mănâncă carne de ungur ori de sas.

Ungurii sunt o bucată coșeră, rezervată Ovreilor.

Sași mănâncă, încât eu știu, un singur român, I—A. de Preda, dar și acesta până acum n'a gătat se roadă nici bătăturile, sau ochii de găină dela picioarele unui singur sas — ale lui Valentini.

O alianță a Ungurilor cu Sașii contra Românilor, ca să nu-i înghită, n'are deci nici un sens, sau cel mult acela, ca după alianță, Ovreeii să-i înghită pe amândoi.

Din contra o atare alianță invoalvă un pericol incalculabil pentru idea de stat maghiar în favorul Românilor.

Ungurii aliați cu Sașii, precum de comun se știe, numai în limba română se pot înțelege unii cu alții, și ce s'ar alege atunci din reforma instrucțiunii publice alui Berzeviczy?

Sașii în special prin alianța lor cu Ungurii, proiectată de Moricz Pál, ar perde și mai mult. Ei, prin atare alianță s'ar strica desevârșit cu Românii, și atunci cine le-ar mai fura lor caii?

În fine, dacă alianța Ungurilor cu Sașii contra Românilor totuși ar deveni fapt împlinit, eu le-aș dori un Kuropatkin înțelept, precum Moricz Pál se arată a fi, care comandându-i la atac contra Românilor să le strige: *Luf än dë Bäsich, spräng än dë Murësch!*

O întrebare.

Ovreei sioniști în congressul lor din Pojon, la care 200 delegați au luat parte, au hotărît reînvierea ideii naționale ovreești, și înființarea unui stat ovreesc, sau cu alte cuvinte: „*Tăierea împrejur a ideii de stat maghiar!*“

Ce ziceți domnilor Berzeviczy et Banffy?

Pe strada Cîsnădii.

El: E permis să te petrec domnișoară?

Ea: Nu domnul meu — — eu n'am onorea a te cunoaște!

El: Eu sum Petru Chipërus, teolog absolut!

Ea: Așa! . . . atunci să poștești!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Bună congrua soațe!

Pupăză: Să-ți stea-n gât!

Colac: A ta-mi poate sta-n gât, că nu mă înnece; tu însă, îndată ce ți se va da, te înnece!

Pupăză: Mă, mie nu-mi trebe congruă fără autonomie!

Colac: Amândouă va se le capeți, autonomie și congruă, dar amândouă vor fi catolice și, mâncând din ele, cu dinții tei proprii va se-ți sapi groapa!

Pupăză: Mie nu-mi trebe autonomie catolică, eu pretind autonomia mea gr. cat!

Colac: Autonomie gr. cat. nu cunoaște nici dreptul canonic, nici dreptul public ungar!

Pupăză: Cine zice asta?

Colac: „*Rëveșul*“ Nr. 33, citând din „*Magyar Állam*“, pe care popii voștrii din diecesa lui Dr. Radu, Szabo, Dr. Hoszu, și chiar din archidieceasa lui Dr. Mihaly, doar din motivul, că pentru Români n'are alți termini decât „*Valachi*“ și „*Popor simplu desprețuit*“, îl mănâncă cu prescură românească!

Pupăză: Mofturi catolice! — Vom vedea noi!

Colac: Așa a zis și orbul!

Pupăză: Avem noi în sinodul nostru dechiarat în permanență destui bărbați cu ochi!

Colac: Dar aveți și destui cu pecingini catolice la ochi!

Pupăză: La aceștia le sgăriem noi în sinodul permanent pecinginea cu ochi cu tot!

Colac: Ce curaj ai să dădă dorul după congruă în tine soațe? — Mă, voi necum autonomie, nici sinod gr. cat. n'aveți!

Pupăză: Aveți voi . . . ne veți da și nouă un corn!

Colac: Ba și mai multe, că avem destule în sinoadele noastre, și celibii voștrii le pot purta nevăzute sub cilindru!

Pupăză: Dar cine ți-a băgat ție în glava ta ortodoxă gugumănia aceea, că noi n'avem sinod gr. cat?

Colac: „*Rëveșul*“ Nr. 33 în care se susține, că voi n'aveți sinod gr. cat. ci „*sinod catolic de rit românesc*“!

Pupăză: Moftologii celibidachiane! . . . Atunci sunt *sinoade catolice de rit ovrlesc, sinoade catolice de rit turcesc, și, dacă Țiganii de nou își fac biserică, sinoade catolice de rit fîgdănesc etc!*

Colac: Eu nu știu, nu mă pricep la dogme catolice . . . spargeți tu capul cu Rëveșul!

Pupăzdă: Ba spargă-și Răvașul capul cu gugumăniile sale de „*sinoade catolice de rit românesc*“, eu vreau se rămăiu român gr. cat. și se am sinod gr. cat.

Colac: Asta cu greu se va putea! Dacă pe voi — cum Liga zice — pe nesimțite ve îngloabă în autonomia catolică, și ve îndoapă cu congrua desnaționalizării, ce faci tu atunci?

Pupăzdă: Mai bine mă fac turc!

Colac: Și la celibi câte un harem . . .

Pupăzdă: Las tu glumele . . . Atâta te asigur, că până-i coada cu codubatură și porcul cu coadă eu catolic nu mă fac.

Colac: Bine ar fi!

Pupăzdă: Bine va fi!

Colac: Dar totuși ar fi timpul soațe se deslegați odată calul dela gard, ca să se știe sunteți catolici, adeca papistași, ori greccatolici? :

Pupăzdă: Eu am fost, sum și voiu fi român gr. cat.

Colac: De tine-s sigur, dar ce se va alege din celibii voștrii, cari se bat cu pumnul în pept, și strigă: *Eu mai întâiu de toate sum papistaș, și numai după aceea român!*

Pupăzdă: Din celibii noștrii, cât și din călugării voștrii, mai înțeleaptă isprava s'ar alege, dacă s'ar însura și ar face copii legiuți.

Colac: Eu aș avea alt proiect soațe!

Pupăzdă: Ce fel?

Colac: Hai facem un schimb. Daține țilindrele celibilor voștrii pentru călugării noștru. Noi ve dăm camilavcele călugărilor noștrii pentru celibii voștrii. Voi puneți celibilor camilavce, noi punem călugărilor țilindre pe cap, și estmod adjustându-i noi cu toții plecăm după ei.

Pupăzdă: Cătră Dunăre?

Colac: Ba nu . . . ne luăm după Măneguț!

Pupăză: Iate tu după Mâneguț, până unde mutul și-a dus iapa!

Colac: Bine, bine soațe! — Veniva timpul, și ala nu-i departe, când tu, ca bun român, vei vrea se pleci după Mâneguț, ca să-ți salvezi naționalitatea, la care cu atâta fală ții, dar va fi prea târziu — adio!

Pupăză: Pleacă tu după Mâneguț . . . drum bun!

Drăgălașe damicele.

(Parodie de carnaval după „Somneroase păserile“.)

Drăgălașe damicele
Pe la baluri se adună
De-și petrec flăcăi cu ele,
Voie bună, voie bună!

* * *

Unele s'avânt în valzuri,
Nici n'au gând se se mai culce,
Ear altele vind pe locuri
Morcov dulce, morcov dulce.

* * *

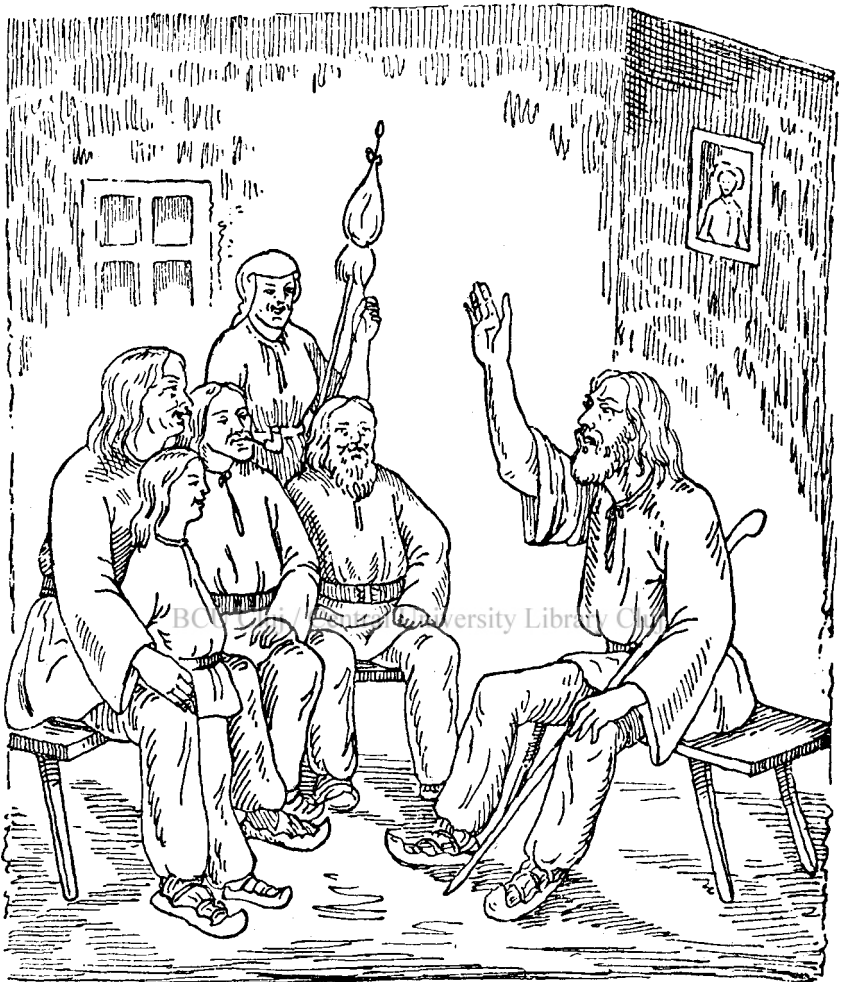
Toate fetele suspină
Când musica incetează
Numai dorul nu s'alină,
Stă la pază, stă la pază!

* * *

Când de ziuă se revarsă
Toate pleacă-ncetișor,
Merg acasă și visează
De amor, de amor!

Dr. Zeno.

Stan Pățitul.

Ficiorul crâșnicului din Grueni, un păcală născut, încă ca copil de școală făcea mirăzării.

Băiat deștept cum era, dascălul l'a pus censor, sau ținător de ordine în classă.

Într'o Sâmbătă dascălul împedecat să țină școală Dinu — așa chiema pe ficiorul crâșnicului — a zis către colegii sei: De mâne încolo o săptămână întreagă ne putem da pe ghiată, că școală nu-i.

Bucuria era mare.

În sептēmēna următoare dascălul regulat a cercetat școala, ear copii regulat s'au dat pe ghiată.

În fine dascălul află cine a dat copiilor vacanță.

Sептēmēna de vacanță trece, copii se duc la școală, ear dascălul îi trage pentru vacanță la răspundere.

Afară de unul toți pun vina pe Dinu.

Dascălul, strict cum era, pune pe Dinu pe boane de cucuruz în genunchi. Ceialalți, în chip de răsbunare pentru nedreptățile suferite din partea censorului Dinu își rîd în pumni.

Dinu, după câteva minute, se scoală de pe boanele de cucuruz, și zice cătră dascălul: Mă rog de iertare domnule învățător, eu în prevederea, că într'o sептēmēnă din ziua, în care am dat vacanța, e Întimpinarea Domnului, sau cum zic proștii Tretenia, sau onomastica lui Tretean, când ursul iese din gaură și ghiata se sparge, am crezut că fac un bine pentru întreagă școala.

Dascălul mulțămit cu desvinovățirea motivată a iertat lui Dinu pedeapsa, ce i-a dat.

Într'o zi, dascălul trimite pe Dinu la popa cu ro-garea se-i trimită Telegraful Roman.

Dinu iute se duce la popa, dar aflând numai pe soacrăsa acasă zice cătră aceasta: Dascălul te roagă să ostenești deloc până la dânsul.

Soacra popii se gată și d'odată cu Dinu pleacă, merge la dascălul și-l întrebă: Ce poștești?

Dascălul, frapat, răspunde: Dela dumnia - ta ni-mica!

— Atunci pentru ce ai trimis pe Dinu după mine?

— Eu?

— D-ta . . . aici e Dinu.

— Mă Dinule . . . te-am trimis eu dupa Dumnia-ei?

— Ba nu! . . . D-ta m'ai trimis la popa dupa Telegraful Roman, dar popa nefiind acasă, eu credeam că e tot una dacă aduc pe soacrăsa, care, ca și Telegraful Roman, umple satul cu fleacuri și noutăți, pe cari toți cocoșii cu doauă trei zile mai nainte le cântă de rost.

Gătând cu școala Dinu a devenit zăblău, și a continuat cu păcăliturile lui înnăscute.

La un maslu făcut unui bolnav prin șapte popi, Dinu a înlocuit pe tatăso, care plecase la târg, și cu multă dibăcie a sêvîrsit slujba crâsnicească.

Punând tămăe în cădelniță, Dinu a virit sub cărbuni trei capse de pușcă învăluite în hârtie.

Un popa cădind, capsele se aprind, o detunatură urmează, cărbunii sar din cădelniță ca rachetele prin bărbile popilor ear unul în obrazul bolnavului, care, speriat, sare din pat deplin tămăduit de boală.

Nime altul, afară de Dinu, nu și-a știut da socoteala de ce s'a întîmplat!

Într'o iarna Dinu se duce în șezătoarea de fete. Aici d'odată se preface întru-n nebun, scoate un pistol din posonar, și țintește asupra unei fete. De spaimă fetele strigă, ca din gura șerpilor, tulvai, și feresc capetele unde pot. Ficiorii de față dau sê-l oprească dela fapta înfiorătoare, îl prind de mână, el se smăcește liber și țînteste cu arma înfricoșată asupra lor fără se zică un cuvânt. Toți se feresc, sudalme, chiote și vaete scoală întreagă vecinatatea din somn. Atunci Dinu întoarce pistolul asupra feței sale, cascade gura, răgnește odată din resputeri, apoi mușcă odată din pistol, și începe a rumega rîzînd.

Era adeca un pistol de ciocoladă, pe care și-l cumperase dela un cofetar din cetate.

Cocoana Gurădulce.

Căţ, că voi nu alergaţi după cătane!

Gazeta Transilvanii a adus mai dăunăzi ştirea, că un regiment din oraşul Ulm avea o găscă, care-şi schimba garnisoana împreună cu dânsul. Această găscă urmărea ea singură garnisoana.

Din faptul acesta Gazeta Transilvanii deduce, că gaştele au minte.

Ba un drac!

Gâştele preste tot ţin la catane. Doar nu cunosc eu destule găşte, cari mâncând pământ fug după cătane, schimbă garnisoana, şi, din motive de variaţiune, mai mult le place, când garnisoana se schimbă?!

Oare găştele aceste au minte?

Ba un drac!

Aceste găște cugetă cu inima. Minte lor stă în serviciul dragostii ori al patimilor. Cât!

Toaletă, cosmetică, și plăceri vagabunde compun spiritul lor. — — Cât!

Eu, ce e drept, nu cunosc găștele din Germania. Se poate că-n Germania, unde, după cum spune Calicul ciobanii păzesc oile înbrăcați în frac, și găștele sunt mai cuminte. Pe la noi eu n'am văzut găscă cuminte, care ea singură urmărește garnisoana. — Cât!

De cele proaste da, am văzut destule. Ba pe la noi sunt și găște bătrâne de 50—80 de ani, cari după ori-care regiment, mai cu drag însă după Generalstab s'ar duce până la Port Arthur. — Cât!

Vina, fără îndoiala, o poartă găscanii. Aceștia, în Germania, ca și la noi, sunt asemenea prosti. — Mițuluc!

Un dialog.

— Aud că te-ai însurat frate — îți gratulez!

— Mulțam!

— Cred, că ești și mulțămit cu nevastăta, care e absolventă a academiei de fete din Sibiiu!

— Prea mulțămit! — Nevastămea în literatură e acasă, în toate trei limbile patrii plus limba francesă e acasă, în muzică, în desen, și-n multe altele e acasă — singur în una nu-i acasă!

— În care?

— În casă!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Dascăl de limba maghiare se ajungă Dionisie Banffy în comuna Idiciu, protopopiatul Mediașului, și simbria să și-o scoată cerșind românește la capul podurilor prin târgurile de țeară din Transilvania!

* * *

Cu binecuvântarea lui Szentiványi din Șoimușul-murășan să-ți gunoști moșia, și seceta din estan să-ți aducă roade-n bucate!

* * *

Deputat dietal al boerilor încinși cu teiu din țeara lui Radu-Negru-Vodă se ajungi, și când îți vei da seama despre activitatea ta, cu amêndouă mânilor se te scarpini în ceafă, în semn învederat despre consimțământul teu cu mișcămintele naționale!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Maghiarizarea cu forsa întru nimica nu se deosebește
de tăvălirea petrii lui Sysifus!

* * *

În timpurile vechi femeile decăzute măturau stradele
orașelor cu mătura, azi cele înălțate le mătură cu
șlepul. Așa se naște din rușine adeseori moda!

* * *

Popii Suci atunci îi e mai sete când bea!

* * *

Sunt oameni, cari prin prostia lor fac cariera!

Logodna.

— Mă, eu în Sâmbeta trecută era gata se mă logodesc cu fata protopopului nostru, dacă oare-ce nu mă împedeca!

— Ce?

— Fata mi-a dat corfă!

Pelikan's Schullergarten

în Ocna Sibiiului (Vizakna)

Restaurant de primul rang

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sesonul

dela 15 Mai până la 15 Septemvre

**Bucătărie escelentă, vinuri albe curate de
Transilvania, și roșii de Meneș.**

Prețuri moderate.

Servițiu strict solid.

D-lui N. în B.: Prea suptire.

D-lui S. în T.: În altă formă nu zic ba — așa nu corăspunde.

D-lui Nemo: Nyema! — D-ta nefiind abonent, cererea nu ți se împlinește, deși casul e destul de interesant.

D-lui R. în B.: Are mâni lungi protopopul Băiulescu, dar nu de ajuns ca se poată îmbrățișa dimensiunile lui Dr. Saftu. — Poate voiui reveni.

Mai multor corespondenți: Orice urgare e superfluă. Mai întâiu afacerile de interes public apoi cele locale. Nu mă cunoașteți. Respectez pe cel mai zdrăntos țigan cinstit. Fața de cei păcătoși, fie ei de ori-care rang, n'am respect. — Nițică răbdare încă.

Spre orientare.

Apropiinduse terminul, până la care abonamântul Calicului necondiționat și fără excepțiune trebuie plătit, anunțăm, că vom sista espedarea ziarului nostru la adresa tuturor restanțierilor.

În punctul acesta nu facem glume.

Administrația Calicului.